

med at lokke Græs og Sæd, Blomster og Frugter frem til Menneskers og Dyrs Føde. Der var intet ondt i Dyrene, men alt levede i Fred sammen. Og midt i alt dette stod Mennesket, Guds ypperste Skabning, for hvis Skyld alt andet var skabt, Guds Vicekonge paa Jord, Guds eget Billede, med Guds Aand i sit Hjerte, med Guds Fred i sin Sjæl, med Guds Kærligheds Afglans i sin Villie for at regere med Kærlighedens Magt over den hele Skabning. „Se, alt var saare godt.“ Ja, saaledes blev det ikke ved at være. Slangen sneg sig ind i Paradiset, og Djævelen var i Slangen. Djævelen sneg sig til Mennesket og listede det onde ind i Menneskets Natur, saa at hele Menneskets Natur forandredes. To skrækkelige Magter kom ind i Mennesket: Synd og Død. Det blev Menneskets Natur at synde og at dø. Og saa forandredes hele den øvrige Skabning. „Paa din Bug skal du krybe“, sagde Gud til Slangen; Krybet kom frem, Krybet, som skyer Lyset og søger Mørket, et syndigt Billede paa alt lyssky Mørkets Væsen, der har listet sig ind i Menneskesjælen; Dyrene blev onde og begyndte at udbrede Rædsel imellem hverandre, medens „Rædselen for Mennesket“, Dyrenes onde Konge, lagde sig over hele Dyreverdenen. Og hele den øvrige Natur forandredes: „Torne og Tistler skal Jorden bære“ og „den skal ikke give sin Frugt, naar den dyrkes“. Alt Ukrudt, alt det, som kvæler den gode Sæd og fordærver Menneskets Arbejde i dets Ansigts Sved, myldrede frem, et Billede paa Syndens Ukrudt i Menneskehjertet, som fordærver Guds Arbejde i Mennesket. Og hele Harmonien i Naturen forsvandt, Sol og Regn begyndte at fordærve hinandens Gerning i Naturen. Saaledes blev det, og saaledes er det. — Men Mindet om et Paradis blev bevaret og blev ved at leve i Mennesket, Mindet om, at vi er skabt til at være noget andet end det, vi er, og dermed Bevidstheden om, at det er galt, som det er. Og dette Paradisminde og denne Bevidsthed udgør det egenlige menneskelige, Resten af det menneskelige i os. Naar dette Minde udslettes, og naar denne Bevidsthed forsvinder, og man slaar sig til Taals med sig selv, som man er, og finder sig i hele Ødelæggelsen og det onde, saa opfører man at være Menneske. Men hvor dette Paradisminde lever, der sukker al Skabningen efter Frigørelse, og Haabet om et nyt Paradis fylder Menneskets Sjæl. Og det er ikke et forfængeligt Haab, thi det fødtes Julenat i Bethlehem. Med Jesus er Haabet om et nyt Paradis født. Thi „dertil er Guds Søn aabenbaret, at han skal afskaffe Djævelens Gerninger.“ Og det er Djævelens Gerning, at Paradiset er forsvundet. Men det er Jesu Gerning at bringe Paradiset tilbage igen. Men hvordan skal det Haab opfyldes? Ja, det er Spørgsmaalet. Hvordan skal et nyt Paradis komme igen? Som det var med Mennesket, at den frygtelige Forandring begyndte, da Synd og Død kom ind i Verden, og Paradis forsvandt, saaledes maa den nye Forandring ogsaa begynde med Mennesket, dersom Paradiset skal komme igen. Det er i Mennesket, at den nye Paradisnatur maa begynde. Det skulde vi vel mærke os. Thi det er den store Vildfarelse, at man kan lave et Paradis ved at begynde med at forandre og forbedre den øvrige Natur eller alle de udvortes Forhold, som omgiver os, og som vi lever i, ved Jernbaner og Dampskibe, Telegrafer og Telefoner og alle de mange kunstige Opfindelser, som vor Tid er saa rig paa, eller ved Kunst og Videnskab, eller ved et forbedret Agerbrug og Handelsvæsen, eller ved alle Slags Forlystelser. Og det er en ligesaa stor Vildfarelse, at man kan lave et

Paradis ved at forandre de sociale Livsforhold, hvorunder Menneskene lever ved udvortes Frihed og udvortes Lighed, ved at tage Pengene fra de rige og give dem til de fattige; hverken ved nye Love eller Revolutioner kommer der noget Paradis tilbage. Thi Synd og Død, disse to frygtelige Magter, bliver jo ved at være der; og hvor Synd og Død er, kan intet Paradis være. Nej, skal der komme et nyt Paradis, maa Menneskenaturen først forandres. Og det er Jesu Gerning at give Menneskene en ny Natur; derfor er han født som Menneske paa Jord, for at blive Stamfader til en ny Menneskeslægt med en ny Menneskenatur. Derfor begynder han ikke med Lærdom og Formaning, men med en Genfødsel i vor Daab, og som ved den første Menneskeskabelse indblæser han os sin Aand, sin hellige Natur. Det har han gjort ved os, for at vi kan blive nye Mennesker, Paradismennesker, som kan passe til et nyt Paradis. Og saa har han „plantet en Have“ til os, for at vi kan faa Næring for den nye Menneskenatur; og denne Have er hans Kirke paa Jord, som jo er alle Vegne, hvor Evangeliet forkyndes retteligt og Sakramenterne forvaltes retteligt, alt det, som vi samles om ved vore Gudstjenester, det er de „Træer, som er skønne at se til og gode at spise af.“ Hans Evangelium, hans Ord fra den hellige Skrift, forkyndt af levende Vidner, det er luttet Frugttræer, fulde af Næring for vor nye hellige Natur. Og midt iblandt dem staar „Livets Træ“, den hellige Nadvere med Frugten af Jesu Liv og Død, hvor vi spiser hans eget Kød og drikker hans Blod, spiser hans egen skønne hellige Menneskenatur, saa vi kan stadig forvandles til Lighed med ham, til at blive skønne hellige Mennesker, med Jesusnatur og saaledes blive Paradismennesker.

Men hvorfor virker dette saa lidt til at forandre Mennesker — dog vi er alle døbt, er alle sat i Ordets og Sakramenternes Have? Fordi ogsaa blandt os er „Kundskabens Træ paa godt og ondt“, det vil sige: hele den vantro Verdens-Kundskab og Verdens-Oplysning. Det er sandelig en Kundskab paa godt og ondt, en Kundskab, hvor godt og ondt er sammenblandet. Man vil have Kundskab og Oplysning uden Jesus; og saa sluger man godt og ondt af den Verdens-Visdom, der som et stort Træ, „dejligt at se til og herligt at faa Forstand af“, vokser saa frodigt midt i Kristenheden, vantro Videnskabsmænds, vantro Digteres, vantro Avisskrivers „dejlige“ Frugter, lidt godt og lidt ondt, og saa bliver man ved at nære de gamle Syndere.

Men der er ogsaa en anden Grund, hvorfor det virker saa lidt, at vi er sat i Ordets og Sakramenternes Have. „Floden, som udsprang midt i Haven til at vande den,“ mangler saa ofte ved vore Gudstjenester, og uden den visner Havens Træer. Og denne Flod er Jesu Kærlighed. Man hører Ordet om Jesu Fødsel, om Jesu Død og Opstandelse; men man mærker ikke Jesu Kærlighed som strømmer igennem alt dette, og saa bliver alt dette til gamle visne Historier, som ingen Værdi, ingen Indflydelse har paa en. Man hører om Daab og Nadvere, man bruger disse Sakramenter, men man mærker ikke, at Jesu Kærlighed strømmer igennem den hellige Daab og Nadvere, og saa bliver disse store Ting til visne tomme Skikke, som ingen Indflydelse har paa en. Derfor sker der ingen Forandring med saa mange Mennesker. Nej, Frelserens Kærlighed, den underfulde Kærlighed, der ikke kunde være salig i Himlen mellem Englenes mange Tusinder, uden den kunde dele Saligheden med os — den underfulde Kærlighed, som fødtes i Bethleem, som bøjede sig saa dybt ned for at samle os fortabte Syndere op, at den en Gang kunde fare

til Himmels med os — den underfulde Kærlighed, som favnede os i vor Daab og gjorde os lige med sig selv, gav os Navnet over alle Navne, det hellige Navn, som favner os i den hellige Nadvere, mens vi spiser og drikker denne Kærlighed, at vi selv kan fylde med den samme underfulde Kærlighed — den er Floden, som skal gennemstrømme Ordets Forkyndelse; den er Floden, som skal mærkes gennemstrømme Daab og Nadvere — saa „vandes Træerne i Haven“, saa bliver Ordet og Sakramenterne fulde af Liv og Skønhed, saa bærer de Frugter, og Frugten er, at saa forandres Menneskets Natur.

Men i den gamle Skabelshistorie staar, at „derfra delte Floden sig og blev til fire Hovedstrømme, som strømmede om fire Lande“. Navnet paa den første var Pisan, som løb om hele Landet Havila, hvor der findes Guld, og dette Lands Guld er fint; der findes og veltugtede Gummi og Edelstenen Sardonix. Den anden Flods Navn er Gihon, der løb om hele Morland, den tredje Flod hed Hiddekel, der gik Østen om Assyrien, og den fjerde Flod var Eufrat“. Saa skal ogsaa Jesu underfulde Kærlighed, som her gennemstrømme vor Gudstjeneste, herfra dele sig og omstrømme hele vor Liv derhjemme og all det daglige Livs mange forskellige Forhold.

Der er Guldlandet; jeg mener de lyse, lykkelige, lette Dage, de gyldne Tider, naar alt er Sundhed og Velstand, og Medgang og Lykke spreder Vellugt over hele Tilværelsen og funklende som en glimrende Edelsten. Derud skal Paradisfloden ledes, Jesu underfulde Kærlighed, saa du ser og føler, at alt dette Guld er Naade, Naade, som Jesu Kærlighed skaffer dig hos Gud, uden nogen din egen Fortjeneste og Værlighed. Da forandres din Natur derhjemme, og du faar Paradisind, det glade, ydmyge Sind, der „siger Gud og Faderens Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Navn.“ — Og der er Morlandet; jeg mener de mørke Tider i dit Liv, naar Sygdom og Sorg og Trangler af alle Slags trækker sammen om dig og gør Livet mørkt. Derud skal Paradisfloden ledes, Jesu underfulde Kærlighed, saa du ser og føler, at der er Naade, Naade, som Jesu Kærlighed skaffer dig hos Gud, uden nogen din egen Fortjeneste og Værlighed. Da forandres din Natur derhjemme, og du faar Paradisind, det glade, ydmyge Sind, der „siger Gud og Faderens Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Navn.“ — Og der er Bjerglandet. Jeg mener de vanskelige Tider, Fristelsernes Tider, da det som i et Bjergland er vanskeligt at komme frem, fordi Fristelserne som høje uvejssomme Bjerge rejser sig foran os med dybe Afgrunde, hvor det svimler for os ved Tanken om at styrte ned i Synd og Elendighed. Derud skal Paradisfloden ledes, Jesu underfulde Kærlighed, saa du ser og tror Hjælpen fra ham, saa du tror, at „du formaar alt i Kristus, som gør dig stærk,“ saa du tror at „han har al Magt i Himmel og paa Jord,“ ogsaa Magten til at føre dig frelst og uskadt over Fristelsernes højeste uvejsomme Bjerge forbi Sydens skrækkelige Afgrunde. Saa forandres din Natur derhjemme, og du faar Paradisind, det stille bedende Sind, der raaber stadigt paa Herren og tror fast og sikkert paa Hjælpen, som skal komme. — Og der er det fjerde Land, hvor Floden hedder Eufrat; det er Mesopotamien eller Lavlandet. Jeg mener det jævne dagligdags Liv mellem alt det lave, mellem alle de dagligdags Arbejder for Mad og Drikke og Klæder, i Mark og Hus, i Butikken og Kontoret, hvor alle Tanker og al Stræben kun angaar det, som

er lavt og ringe, hvor Sindet saa let bliver saa lavt, saa sløvet, saa det glemmes, at der er en Himmel, som hvælver sig over Jorden, saa det saa let glemmes, at „vort Borgerskab er i Himlen“ og alle vore Tanker tager Borgerskab paa Jorden. Derud skal Floden ledes, Jesu underfulde Kærlighed, for hvem intet er for smaat, naar det angaar hans Venner, saa du husker hans Ord: „hvo som ikke er tro i det mindste, er ikke tro i det største,“ men tillige husker, at den samme Herre har sagt: „Søger først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skulle alle disse Ting lægge til eder.“ Saa forandres din Natur derhjemme, og du faar Paradisind, det trofaste Tjenersind, saa du tjener din store Herre ogsaa midt i de mindste Ting, saa du midt i Arbejdet for alt det lave har Hjertet i det høje hos Jesus, din bedste Ven, midt i det lave stræber efter at gøre alting til Glæde og til Ære for din høje Herre.

Saaledes kommer det nye Paradis igen, ved at Jesu Kærlighed, denne Paradisflod, ledes ud i hele vort daglige Liv, hvorved hele Menneskenaturen og Menneskelivet forandres til Jesusnatur og Jesusliv. I Julen samles vi atter og atter om alle „Havens Træer“ ved vore mange Gudstjenester, „de skønne Træer, gode at spise af“ og vi fryder og glæder os, naar Jesu Kærlighed gennemstrømmer alt dette. Men alt dette skal kun være, for at Paradisfloden herfra kan ledes des fuldere ud i Livet derudefor, ind i Hjemmene, disse syndige Hjem, og forandre dem til hellige Hjem, til smaa Paradishjem, saa at Lovsangen fra Guds Hus for Barnet fra Bethleem kan genlyde som et skönt Ekko i Menneskenes Huse, og hele Juleglæden derhjemme samle sig om Jesus, og hele Livet derhjemme gennemstrømmes af Jesu Kærlighed. Amen!

I Helligdommen.

I Helligdommens dybe Stillehed jeg nemmer bedst dit Blik, O Gud, det vinker mig med himmelsk Mildhed af Sorgens tunge Skygger ud. Der bli'r saa stille i mit Sind, naar ved dit Alter, helt alene, jeg knæler; mens du skuer ind i Sjælen med dit Blik det dybe, rene.

En hellig Ro, O Herre, gemmer den Bolig du velsigned' mest; i den jeg Strid og Møje gemmer, i den er Glædens Taarer flest.

Din Favn er Sjælens Hvilested, dens sande Arne er din Bolig og kun i Dig den finder Fred; kun hjemme er den ganske, ganske rolig.

Einar.

23 Nov. 1919.

Et Par danske Julehefter.

Posten bragte mig for et Par Dage siden dette Aars første danske Julehefter, nemlig „Klokkerne kimer“ og „Derude fra“, som begge udgives af det danske Missionselskab.

Jeg vilde gerne med disse Litterære henlede Opmærksomheden paa disse to Hefter, hvoraf det sidstnævnte er beregnet for Børnene, ikke blot fordi de, baade hvad Indhold og Udstyrelse angaar, fuldt ud kan maale sig med det bedste, der gaar under Navn af Julelitteratur, men ganske særligt fordi de begge handler om en Sag, der bør ligge os som troende Mennesker stærkt paa Hjerte, og som vi bør indhente al den Kundskab om, som er os tilgængelig, først og fremmest om vor egen Hedningemission, men dernæst ogsaa om den Hedningemission, der udgaar fra det gamle Land, og hvis

Læg Byrden paa Motoren.

*I gamle Dage lagde man Verden paa Kæmpen Atlas' Skuldre. I vor Tid læser enhver Landmand der vil følge med Tiden al Verdens Arbejde paa en „International“ Oljemotors Skuldre.

Denne stovte, paalidelige, villige, økonomiske Tjener er i vore Dage den største Faktor i at borttage „Slidet“ fra Landbrugslivet. Den udfører hurtigt og paa tilfredsstillende Maade de mange ekstra Bestillinger paa en Farm, saasom at save Brænde, poste Vand, male Kraftfoder, drive Rensemaskine, osv.

Rationer for den mindste af disse Motorer vil koste mindre end 3c i Timen — billig Kost for en Tusindkunstner som kan udføre 10 Mænds Arbejde. Hold op med at slide. Sæt en „International“ Motor til at udføre de kedsommelige Smaabestillinger paa Farmen. Det vil spare Tid og Penge og hjælpe til at fylde Deres Pung. Der er tre Størrelser: 1½, 3 og 6 Hestekraft. Alle drives ved Olje eller Gasolin. Gaa til nærmeste „International“ Forhandler og lad ham vise Dem Fordelene ved vore Motorer eller skriv til undertegnede for nærmere Oplysninger.

International Harvester Co. of America, Inc.
Chicago, U. S. A.

Missionærer for en stor Del er os kendt.

Det er Missionærerne selv, der har leveret Bidragene til disse to smukt udstyrede Hefter, og de har alle noget paa Hjerte, der er værd at lære og lægge sig paa Sinde.

Missionær O. C. L. Nielsen fortæller om et Besøg i den tidligere danske Koloni Serampur ved Kalkutta. Det var jo her, Dannebrog engang vajede, og hvor de engelske Missionærer havde fundet den Beskyttelse, som det engelske Handelskompagni nægtede dem.

Frederik den Sjettes Navnetræk ses endnu — som Billedet viser — over Portalen til den tidligere danske Regeringsbygning.

Atter et Sted, hvor Dannebrog er sænket, skriver Forf., vel med Hæder, for saa vidt som det ikke var Fjendehaand, der vristede vore Kolonier fra os, med mindre der er noget i dansk Aand, der er vor egen værste Fjende.

Pastorin Ellen Göttsche giver i „En Nutids-Martyr“ en Skildring af Lægmissionens Betydning ude paa Missionsmarken Fru Henrietta Lange fortæller om Livet blandt indiske Skolepiger, medens Fru Agathe Berg i „Helt igennem noget for sig“ fører os ind i højere indiske Klassers Liv i Hjemmet.

Missionær Knud Lange giver en indgaaende Fremstilling af det engelske Undervisningssystem i Indien, Missionær Knud Heiberg gør os bekendt med en Kristen indisk Digters Tilak, og Fru Mathilde Baagø og Fru Agnes Hauch giver Skildringer fra Missionsmarken i Kina.

Dette er kun nogle enkelte af de mange Bidrag. Hefter nummer, men alle, bidrager de til at give et Billede af det Arbejde, som øves af dem, der staar i foretæ Række, for at bringe Hedningeverdenen Julens Evangelium i Eder er en Frelser født.

Det lille rigt udstyrede „Derude fra“ egner sig i sjælden Grad til Uddeling i vore danske Søndagsskoler. Det vil være en værdifuld Hjælp til Udbredelse af Kundskab og Vækkelse af Kærlighed til Hedningemissionen hos Børnene.

Fru Astrid Hoff fortæller levende og interessant om, hvordan man lærer Lektier i Indien, Fru Agathe Berg tegner Billedet af „Nogle af dem, der kom i min Stue, og Frk. Færing meddelede Indtryk fra en indisk Missionsrigsskole.

Men desuden findes der Bidrag af Frk. Agnete Knudsen, der fortæller om et Besøg i „Morgenrødens Land, det skønne Japan, af Missionær V. C. L. Nielsen, Pastor Hornbeck og Sekretær Toft.

Billedet paa Omslagets Forside

de forestiller en indisk Skole. I øvrigt indeholder Heftet en sand Rigdom af ypperlige Illustrationer. H. P. Hansen.

Resolution of European Commission of National Lutheran Council: Adopted at its meeting December 16th.

„Now that the work of the European Commission of the National Lutheran Council is drawing to a close it is proper that we should first of all gratefully acknowledge the favor of Almighty God in holding His protective hands over the members of our Commission during our travels over land and sea, and in blessing our labors so that we were enabled, at least in part, to perform the tasks which were entrusted to us. We look to Him for further guidance and blessing upon all efforts towards the relief of suffering and of reconstruction of Church life among our brethren of the faith in the war-swept countries of Europe. We also take this opportunity of expressing our appreciation of the confidence placed in us by the National Lutheran Council and its Executive Committee. To their wholehearted support is largely due whatever measure of success we have attained in our mission.

The splendid response of our churches to the appeals for aid, especially for clothing for use of our Lutheran brethren in various lands, has been truly refreshing in our strenuous work. We felt that behind us stood an army of God's faithful people with uplifted hearts and open hands. This condition was not only a great comfort, but a powerful impetus for us to do our best in the great work entrusted to us.”

The meeting adjourned.
S. G. Youngert, Sec.

HONORBIT

For Mode og Komfort brug

Mayer

HONORBIT SKO For hele Familien

Spørg Kjøbmanden efter Mayer Sko. Se efter Handelsmærket paa Saalen.

F. Mayer Boot & Shoe Co., Milwaukee, Wis.